

OBSAH Kontakty s Kutnou Horou od 14. - 16. století

Úvod	2
1. Kontakty s Kutnou Horou od 14. - 16. století	
1.1. Hospodářské aktivity.....	3
1.2. Žid v horním městě.....	7
2. Židé jako plnoprávní občané	
2.1. Založení židovské komunity.....	10
2.2. Od přelomu století do r. 1918.....	14
2.3. První republika - stabilizace poměrů.....	21
2.4. Od protektorátu až k tragickému konci.....	33
Poznámky a odkazy.....	37
Seznam pramenů a použité literatury.....	51
Přílohy.....	52

takových opatření zpravidla zněla, že se jimi má zamezit nekalému obchodování a mají být odstraněny „nekalé živly“. Žid, který by takové ustanovení radních porušil, byl navždy vypovězen z města a nesměla mu být udělena milost.

I přes tuto společenskou nepřítelost si židovští obchodníci našli takové segmenty trhu, v nichž mohli vcelku poklidně podnikat. Jednalo se o zejména o obchodování s látkami, zbraněmi, mořskými rybami, jižním ovocem, sladkým vínem, sklem, kovovým a koženým zbožím a hudebními nástroji. Zvláštní druh obchodu představovalo veřejnictví, tedy obchod s použitými věcmi.

Zcela specifické podnikání představovalo půjčování na úrok, tzv. lichva, která byla Židům přímo vymezena, neboť křesťanům bylo zakázáno půjčovat peníze na úrok. Tato činnost, opředená mnoha falešnými mýty a pověrami, byla vynucena výše zmíněnými zákazy vykonávání celých skupin povolání a činností. Tento ekonomický tlak nemožnosti vykonávat jiné aktivity přinutil Židy k obchodování s penězi.

Za obchodem do Kutné Hory dojížděli Židé z Boleslavi, Čáslavi, Bydžova, Žlebu, Lipnice a mnoha dalších míst. Největší procento však vždy tvořili Židé kolínští.²

Židé své zboží prodávali po domech, na trzích nebo objížděli okolní vesnice. Jak bude ještě dále řečeno, v Kutné Hoře se kromě obchodu s vymezenými komoditami, půjčování peněz a v jednom období věnovali také nákupu pagamentu (což byly neplatné a znehodnocené stříbrné mince) pro mincovnu.

Protože o jejich podnikání se dochovalo velice málo dokumentů³, poskytují nám jistý obraz právě zákazy ze strany radnice a zápisy z projednávání soudních sporů, ze kterých nám vysvítá obraz obchodní aktivity rozvíjené zde židovskými obchodníky.

Pravým důvodem omezujících nařízení byl nátlak místních obchodnických cechů, které se tak snažily omezit konkurenci ve svém oboru. Jak bychom dnes řekli, jednalo se o nátlak profesního lobby.

Svědčí pro to stížnosti kramářských cechmistrů v roce 1529, že Židé po domech prodávají safran, kůže, stuhy a různé textilní zboží (kalhoty, košile atd.). Podobné spory pokračovaly i v následujícím roce, a proto radní požádali kolínského hejtmána, aby